

William Kilpatrick: Existujú niekde nejakí umiernení moslimovia?

- CZ24 News | 19. června 2021

Senátor John McCain: „Naším cieľom musí byť získať „srdcia a mysle“ väčšiny umiernených moslimov, ktorí nechcú, aby ich budúcnosť bola pod kontrolou menšiny násilných extrémistov.“

John Brennan, antiteroristický poradca prezidenta: „Násilní extrémisti“ by nemali byť opisovaní „náboženskými termínmi“, „... nemali by sme používať slová a výrazy ako džihádista, islamský terorista, islamista a svätý bojovník, aby sme neurazili moslimov hlavného prúdu.“

Čo znamená „umiernený“ moslim? Pokiaľ definujeme umierneného moslima takého, ktorý „nie je násilný“, potom väčšina moslimov je umiernená. **Väčšina ľudí akéhokoľvek presvedčenia je umiernená v zmysle, že chce žiť svoj bežný život, nechce riskovať, že ho stratí a nepraje si, aby bomby vybuchovali vedľa v susedstve.**

Na takýchto umiernených **sa nedá spoľahnúť, že budú držať na uzde menšiny náchylné na násilie.** Počas Hitlerovho vzostupu k moci bola väčšina Nemcov umiernená v tom zmysle, že sa nezúčastňovala na nacistických zverstvách. To isté platilo aj o väčšine Rusov vo vzťahu k bolševikom počas ruskej revolúcie. Väčšina ľudí uprednostňuje istotu denného chleba pred neistotou násilných prevratov. Ba čo viac, **takýto druh umiernenosti (pravdepodobne) skôr nahráva radikálnym elementom:** oni vedia, že sa môžu spoľahnúť na to, že táto mlčiaca väčšina zostane ticho, keď si oni budú robiť svoj krvavý biznis.

Keď Západ vkladá svoje nádeje do umiernených moslimov, že sa títo stanú účinnou silou v islamskom svete, musia mať na pamäti nejakú vyššiu definíciu „umiernenosti“, čosi ako „charakterizovaná silným zasadením sa za rovnaké práva pre všetkých, vládu zákona, oddelenie cirkvi a štátu, kontroly

a rovnováhy (checks and balances), slobodu prejavu, náboženskú slobodu“ – inými slovami, **toto je západné ponímanie umiernenosti**. Takže, keď očakávame od moslimov, že budú umiernení, vlastne od nich očakávame, že sa stanú Západniarmi. Samozrejme, že existujú moslimovia, ktorí spĺňajú túto definíciu umiernenosti, ale väčšinou ide o moslimov, ktorí sa už „pozápasnili“ či sekularizovali.

A je tu ďalší problém. Keď dúfame, že väčšina moslimov prijme západný ideál umiernenosti, už máme vysoké očakávania, ale **ešte väčšia trúfalosť je očakávať, že práve oni budú riskovať svoje krky, keď od nich žiadame, aby sa vzopreli radikálom**. Keď si uvedomíme, čo radikálni moslimovia robili umierneným moslimom v Pakistane, Palestíne, Iráne, Libanone a Afganistane, je nám jasné, ako veľa od nich týmto žiadame.

Vari európski a kanadskí lídri tvrdo bojujú za záchranu západného dedičstva slobody tlače a ženských práv? Alebo sa týchto hodnôt postupne vzdávajú kvôli iluzórnej harmónii? Keď pochybujeme, žeby Západniari boli ochotní bojovať a zomierať za západné hodnoty, **prečo by to mali robiť „pozápasní“ moslimovia**? A prečo by sme mali očakávať, že moslimovia v Iráne alebo Afganistane prijmú túto výzvu?

Očakávanie, že umiernení moslimovia to zachránia, taktiež ignoruje skutočnosť, že mnoho umiernených moslimov, podľa západných kritérií, nie je až takých umiernených.

D'Souza: „*V moslimskom svete neexistujú liberáli. Všetci moslimovia sú fundamentalisti, pretože všetci veria, že Korán je doslovné a nerozriedené božie slovo... Keď tomu neveríte, nie ste moslim.*“

Čiže väčšina veriacich praktizujúcich moslimov nie je umiernená. Samozrejme to neznamena, že to nemôžu byť dobrí a slušní ľudia, ale toto komplikuje úlohu separovania „umiernených“ od „radikálov“.

Aké sú teologické rozdiely medzi tradičným islamom a radikálnym islamom? Nijaké. Aké sú politické rozdiely? Minimálne.

Čiže hoci väčšina tradičných moslimov sa nebude utiekať k násiliu, sotva je možné považovať ich za umiernených podľa západných kritérií.

Prieskumy:

Rok 2010 Egypt: 77 % obyvateľstva podporuje bičovanie a amputáciu zlodejov, 82 % podporuje popravu cudzoložníkov a 84 % podporuje popravu apostatov.

- Keď bol v roku 2011 zavraždený pakistanský guvernér Pandžábu, pretože sa staval proti zákonu o rúhačstve, skupina 500 (!) vedúcich moslimských učencov, podľa vyjadrenia *Associated Press*, reprezentujúcich „mainstreamové náboženské organizácie“ vychvalovalo vraha – bol pre nich *ghazi* (moslimský bojovník) a vystríhala pred snahami truchliť za mŕtvym guvernérom, nesmeli sa za neho ani modliť.

- V Iráne radikáli diskutujú s umiernenými o bičovaní cudzoložných žien. Debata však nie je o tom, či ich bičovať alebo nebičovať, ale či to robiť na verejnosti alebo v súkromí.

- Oproti očakávaniam voľby na Strednom východe často posilňujú extrémistické skupiny. Moslimovia málokedy volia umiernených.

- V júli 2008 libanonská vláda vyhlásila národný deň oslavy pri príležitosti privítania väzňov džihádistov prepustených Izraelom. Na čele týchto „hrdinov slobody“ bol „velký“ Samir Kuntar, ktorý

sa v roku 1979 vlámal do izraelského bytu, strelil Danny Haranovú do hlavy pred očami jej štvorročnej dcéry, ktorú potom ubil na smrť svojou zbraňou. Kuntar bol pozdravovaný zástupom desaťtisícov jasajúcich Libanončanov.

Napriek rastúcemu množstvu dôkazov islamskí apologéti trvajú na tom, že väčšina moslimov je umiernená. Mark Steyn: „*Tých, ktorých Západ nazýva „umiernení moslimovia“, islam považuje za apostatov.*“ Magdi Allam bol považovaný za umierneného moslima až kým nekonvertoval na kresťanstvo.

Existujú teda umiernení moslimovia?

Nenávisť voči nemoslimom je zakorenená nielen v islamských dejinách, ale aj v Koráne, hadítoch a životopise Mohameda.

Podobne idea, že islam musí ovládnuť celý svet, nie je výmysel al-Káidy. Príkaz viesť vojnu proti neveriacim s cieľom zaviesť Alahovo kráľovstvo je potvrdzované na mnohých miestach v Koráne.

Napr.:

2:216 *A je vám predepsán také boj, i když je vám nepříjemný. Je však možné, že je vám nepříjemné něco, co je pro vás dobré, a je možné, že milujete něco, co je pro vás špatné; jedině Bůh to zná, zatímco vy to neznáte.*

9:123 *Vy, kteří věříte! Bojujte proti těm z nevěřících, kteří jsou poblíže! **Nechť ve vás naleznou tvrdost** a vězte, že Bůh je na straně bohabojných!*

9:73 **Proroku, bojuj usilovně proti nevěřícím** a pokrytcům a buď přísný na ně! Útočištěm jejich bude peklo, a jak hnusný je to cíl konečný!

9:39 *Jestliže nevytáhnete do boje, Bůh vás potrestá trestem bolestným, vystřídá vás národem jiným a nebudete Mu moci v ničem uškodit, neboť Bůh je věru mocný nad každou věcí.*

Niektorí apologéti rozlišujú medzi tzv. „menším džihádom“ (boj proti nepriateľom) a „väčším džihádom“ (boj proti vlastnému egu), ale v hadítoch je o tom iba jediná pasáž. Na druhej strane Korán jasne ukazuje, ktorému džihádu dáva prednosť:

Domníváte se, že ten, kdo poutníky napájí a o Posvátnou mešitu se stará, je roven tomu, kdo uvěřil v Boha a v den poslední a bojuje na cestě Boží? Ti nebudou si rovni před Bohem a Bůh nepovede správnou cestou lid nespravedlivý.

9:20 *Ti, kdož uvěřili a vystěhovali se a bojovali na cestě Boží majetky i osobami svými, ti dosáhnou u Boha hodnosti nejvyšší a takoví budou úspěšní.*

A pokiaľ by to ešte nebolo celkom jasné, čo tak nasledujúca pasáž:

*Nejsou si rovni ti věřící, kteří zůstali sedět doma – kromě těch, kdož jsou neschopní, s těmi, kdož usilovně bojují na stezce Boží majetkem svým i osobami svými. Bůh povýšil ty, kdož **usilovně bojují majetkem svým i osobami (= životy) svými**, o stupeň výše než ty, kdož zůstali sedět doma. Všem Bůh přislíbil odměnu překrásnou, avšak vyznamenal ty, kdož usilovně bojují, nad těmi, kdož sedí doma, udělením Své odměny nesmírné.*

Moslimskí apologéti namietajú, že tieto verše musia byť chápané v kontexte a že sú vyvážené mierumilovnými veršami:

4:92 *A nehodí se, aby věřící zabil věřícího, leda omylem.*

Ale táto pasáž **sa vzťahuje iba na moslimov**, podobne ako ďalšie príkazy o podpore sirôt a vdov.

Je však jeden verš, ktorý, zdá sa, má univerzálnu platnosť a je často citovaný ako dôkaz, že islam je skutočne náboženstvom mieru:

5:32 *A kvůli tomuto jsme předepsali dítkám Izraele, aby ten, jenž zabije jednoho člověka – nikoliv pro pomstu na někom anebo za to, že šířil pohoršení na zemi – byl souzen, jako by zabil lidstvo veškeré. A aby ten, kdo oživí jednoho, byl posuzován, jako by oživil lidstvo veškeré. A přišli k nim již dříve poslové naši s jasnými důkazy, avšak mnozí z nich i potom se dopouštěli přestupků na zemi.*

Ale kontext často prehliada hneď nasledujúci verš:

A odměnou těch, kdož vedli válku proti Bohu a Jeho poslu a šířili na zemi pohoršení, bude věru to, že budou zabiti anebo ukřižováni či budou jim useknuty jejich pravé ruce a levé nohy anebo budou ze země vyhnáni. A těm dostane se hanby na tomto světě, zatímco na onom světě je očekává trest nesmírný.

Pokiaľ Mohamed nehovorí prísne v termínoch sebaobrany, druhý verš, zdá sa, že ruší prvý.

Keď však Korán hovorí o legitímnosti zabíjania tých, „ktorí vedú vojnu proti Alahovi a jeho poslovi“, nemusí nutne mať na mysli moslimov brániacich sa pred aktmi agresie. Mohamed považoval ľudí, ktorí odmietli jeho posolstvo za darebákov, ktorí sa vzbúрили proti Bohu a preto sú terčom dobýjania alebo vyhubenia.

Ďalší text o pár veršov ďalej:

Zloději a zlodějce utněte ruce jejich v odplatu za to, co provedli, a jako varovný příklad od Boha! A Bůh je mocný, moudrý.

Takže v kontexte koránska výkladová pasáž hovoriaca o mieri už nie je taká sľubná, ako sa spočiatku zdala. Keď tento kontext ďalej rozšírime a zahrnieme do neho Mohamedov život a činy jeho bezprostredných nasledovníkov, predstava, že islam bol zamýšľaný ako náboženstvo pokoja, bude ešte menej dôveryhodná.

Ježiš je v Matúšovom evanjeliu citovaný: „Nemyslite si, že som priniesol pokoj na zem: Nie pokoj som priniesol, ale meč.“ (Mt 10,34)

Ale je jasné, že v kontexte Ježišovho života táto pasáž nie je výzvou k nijakému doslovnému násiliu. Veď keď Peter vzal do ruky meč v Getsemanskej záhrade, Ježiš ho napomenul, aby meč vložil naspäť.

S Mohamedom je však situácia úplne odlišná. Je ťažké symbolicky interpretovať mnoho veršov Koránu o tom, že treba zabíjať neveriacich, pretože **toto je doslova to, čo robil Mohamed**. Počas posledných desiatich rokov svojho života sa Mohamed zúčastnil 27 vojenských bitiek, ktoré takmer všetky sám inicioval. V niektorých prípadoch boli porazení zotročení, v niektorých boli popravení a v iných zasa Mohamed sám, osobne vykonával popravy. Po úteku do Mediny v roku 622 bol boj a zabíjanie za Alaha hlavnou prorokovou náplňou. Po jeho smrti kalifovia, ktorí ho nasledovali, pokračovali v tejto tradícii. V roku 635 bol dobytý Damask, v roku 636 al-Basrah v Iraku. V roku 637 padla Antiochia, v roku 638 Jeruzalem, v roku 639 začala invázia do Egypta. Do konca roku 642 bola v moslimských rukách Alexandria.

Vojenské šírenie islamu pokračovalo až do rozhodujúceho kresťanského víťazstva pri Viedni v roku

1683. A moslimské dobýjanie bolo spojené s obsadzovaním oveľa väčšieho územia a za oveľa vyššiu cenu ľudských životov než si je toho Západ vo všeobecnosti vedomý a ochotný pripustiť. Moslimské teritórium sa tiahlo nielen okolo Stredozemného mora, ale až do dnešného Iránu, Afganistanu, Pakistanu, Indie a ešte ďalej. Počet zabitých, v dôsledku moslimskej agresie, prevýšil 100 miliónov ľudí. Podľa Billa Warnera, riaditeľa Centra pre štúdium politického islamu, **za 14 storočí má islam na svedomí 270 miliónov ľudských životov.**

Moslimské dobýjanie neprestalo preto, žeby sa kalifovia boli rozhodli obrátiť list a začať nový život, ani preto, žeby ulamovia (ulamá - islamskí učenci) boli vypracovali novú, mierumilovnejšiu verziu islamu. Prestali preto, lebo **moslimskému svetu došla para** a už nedokázal držať so Západom krok - vojensky, technologicky ani ekonomicky. Stručne povedané, islamská expanzia prestala nie preto, lebo islam už expandovať nechcel, ale preto, lebo už nemohol a nedokázal. Toto je kľúčový bod na pochopenie, pretože poskytuje významné vodidlo pre určenie takej politiky a stratégie, ktorá určite zabezpečí umiernenější moslimský svet. Relatívne umiernený islam v 19. storočí a v značnej časti 20. storočia je taký druh umiernenosti, ktorý nastáva vtedy, keď už niekto nemá inú možnosť. Keďže bojové príkazy Koránu a hadítov už nemohli byť praktizované, boli jednoducho prehliadané, zabúdané či ignorované. Keď sa zmenili okolnosti, islam bol nútený zatlačiť do úzadia svoj militantný charakter. **Militantný islam však nie je úchylka. Ak je niečo úchylka, tak je to práve ten mierumilovnější islam** nedávnej minulosti.

Autor: William Kilpatrick

Zdroj: <https://www.christianitas.sk/>